

Trefchow: Jeg kan ikke være enig med den næstsidste ærede Taler i, at de Medlemmer af Landsstinget, som have deeltaget i Udvalget, og som have stemt for Majoritetens Forslag, skulle have gjort sig skyldige i nogen Inconsequents med Hensyn til det Princip, hvilket man stadig har søgt at holde i Kraft, det nemlig, at man bør agte Contracterne, og at Landsstinget, forsaavidt disse maatte indeholde Bestemmelser, der formene at indtage Inderster, bør holde paa, at ogsaa disse skulle blive i Kraft. Den ærede Taler har selv ytret, at han anseer den Lovbestemmelse, som omhandles, for at være en Politiforanstaltning; men, dersom dette er Tilfældet, saa mener jeg, at Udvalgets Majoritet ikke har gjort sig skyldig i nogen Inconsequents ved at indrømme, at, saafremt det af hvad der i Fæstebrevene er optaget angaaende ikke at maatte indtage Inderster fremgaaer, at dette er en umiddelbar Overførelse af Lovens Forskrift, — at saa naar Lovstedet ophæves, ogsaa Fæstebrevet, forsaavidt det indeholder en saadan Clausul, ikke kan ansees for at indeholde noget Forbud imod for Fremtiden at indtage Inderster; thi det er en umiddelbar Consequents af, hvad der er antaget i Forveien med Hensyn til Lovstedets Ophævelse. Dersom det derimod fremgaaer af Fæstebrevet, at denne Bestemmelse i Contracten eller i Fæstebrevet om ikke at maatte indtage Inderster ikke er umiddelbart udsprungen af Lovstedet, men har været en contractmæssig Forpligtelse fra Vedkommendes Side, saa bør den overholdes, og der er Ingen, som i et saadant Tilfælde er berettiget til eller med Skyldighed kan afstige nogen Dom herom uden Domstolene. Det kan ikke overlades til Dyrigheden at bestemme Noget i saa Henseende; men det er Noget, som vedkommer Domstolene, og, om disse end i flere Tilfælde maatte kunne finde det tvivlsomt, om Bestemmelsen i Fæstebrevet er at henregne til en aldeles contractmæssig Forpligtelse eller blot som Noget, der er gaaet over fra Loven, saa bør dette efter min Formening ikke have nogen Indflydelse paa ikke at optage dette Forslag, efter som Domstolene jo i mangfoldige Tilfælde befinde sig saaledes stillede, at det for dem kan være tvivlsomt, til hvilken Mening de skulle helde. Ved Forslaget, saaledes som det er henstillet

til Thingets Afgjørelse, har man villet, og jeg troer ogsaa, at man har opnaaet, at bevare den Consequents, som fra Begyndelsen af i Landsstinget har været udtalt, at man ikke vilde berøve Contracter deres Skyldighed.

Ordføreren: Det synes mig aldeles nødvendigt, at man i saadanne Tilfælde som dem, vi her have for, saavidt muligt maa søie sig efter hinanden. Sagen staaer saaledes, at en Majoritet i Folkethinget har vedtaget det Modsatte af, hvad en Majoritet i Landsstinget har vedtaget. Naar Sagen skal blive staaende saaledes, kan Loven ikke udkomme. Ønsker man da saa i Hjertet og i Virkeligheden, at Loven skal udkomme, saaledes som jeg ønsker det, for at den kan bringe noget Godt med sig, saa forekommer det mig, at det vil være aldeles nødvendigt, at Majoriteten i ethvert Thing giver Noget efter i, hvad den tidligere har holdt paa. Det har, saavidt jeg seer, Majoriteten i Landsstinget gjort, eller, jeg troer, at den vil gjøre det; idetmindste har Majoriteten i Udvalget givet et Exempel paa en Smødefommen til Folkethinget, og derfor troer jeg, at det er nødvendigt, at man her i Landsstinget hverken holder paa det One eller det Andet af hvad man tidligere har vedtaget, naar der skal komme et for begge Thingene fyldestgjørende Resultat ud af denne Sag. Det er visstelig det, som har bevæget Majoriteten i Comiteen, uagtet den vist heller ikke saa gjerne gik ind paa, hvad her var stillet, til at gjøre en saadan Indrømmelse, og jeg troer, at Landsstinget gjør vel i at slutte sig til, hvad Majoriteten der har vedtagen. Med Hensyn til Sagen selv, da er der fra forskellige Sider gjort Grindringer derimod. Man siger, at det er en illusorisk Net, man giver Cierne af Fæstegodsset eller Fæstestedet til at forbyde Fæsterne at tage Indstodere i Henhold til Fæstebrevet, naar det ved Domstolene skal afgjøres, om Fæstebrevet indeholder en saadan Hjemmel, idet Domstolene sandsynligvis maa komme til det Resultat, at det ikke er en Contractsbestemmelse. Men det forekommer mig ikke, at Sagen vil stille sig saaledes. Jeg troer netop, at det i de allerfleste Tilfælde vil vise sig, at Bestemmelsen er kommen ind i Fæstebrevet ikke som en Contractsbestemmelse, ikke